

Slovo na vzpomínkové shromáždění k 17. listopadu

na náměstí Republiky v Mladé Boleslavi dne 17.11.2011 Mgr. Libuše Kopřivová

Vážení spoluobčané.

Scházíme se dnes, abychom si připomněli všechny, kteří v letech 1939 a 1989 aktivně vystoupili proti útlaku nacismu a komunismu a osobně se angažovali v zápase za svobodu a demokracii.

Nejenom v Praze a dalších velkých městech, ale i zde v Mladé Boleslavi to na podzim 1989 vřelo. Byla to právě Církev československá husitská, která nabídla své prostory vznikajícímu Občanskému fóru. Můj předchůdce, farář Antonín Jelínek, se stal jeho zakladatelem a prvním mluvčím. Já jsem v té době byla na mateřské dovolené, ale vzpomínám, jak jsem zlomové okamžiky na podzim 1989 silně prožívala. Pokaždé, když jsem přišla do naší modlitebny či kanceláře, kde Občanské fórum pracovalo, cítila jsem vzrušení, napětí, obavy, jak vše dopadne, byla svědkem vzrušených debat, organizování různých akcí, kopírování dokumentů. Několik studentů fungovalo jako spojky mezi Mladou Boleslaví a Prahou.

Uvědomujeme si, že ti, kteří se tenkrát aktivně podíleli na odporu proti režimu, osobně riskovali, protože nebylo zdaleka jasné, jak vše dopadne. Dnes po dvaadvaceti letech je to krásné vzpomínání.

Ale my jsme se, milí přátelé, nesešli, abychom jenom vzpomínali, ale abychom se zamysleli nad tím, co jsme s odkazem svých předchůdců udělali. Jak si jich vážíme, jak je připomínáme? Znají naše děti a vnoučata dějiny českého národa, aby se bolestné zkušenosti nemusely opakovat? A jaký jim dáváme příklad?

V roce 1989 národ toužil po svobodě a pravdě. Dnes je většina lidí zklamaná, rezignovaná, politikou znechucená. Není se co divit. Je to smutné, když slyšíme v televizi nebo čteme na internetu o všech těch kauzách, korupci, tunelování, podvodech. Je to smutné, když celý národ vidí a slyší kulturu vystupování našich politiků. Naši společnost ovládla lačnost po majetku a honba za ziskem za každou cenu. Kde zůstala touha po opravdu lidské společnosti, kde je člověk člověku bratrem a ne vlkem? Jak si dnes někteří představují svobodu? Kde zůstala popelka jménem Pravda?

Bylo mnoho těch, kteří v dějinách našeho národa obětovali to nejcennější, co máme – svůj život. Bylo i mnoho těch, kteří v totalitních režimech trpěli pronásledováním, vězněním, diskriminací. Také můj otec, farář Círky československé husitské, Mgr. Jindřich Hanuš, který letos v červnu zemřel, byl v roce 1959 v politickém procesu nespravedlivě odsouzen a strávil osm měsíců ve vězení s následným zákazem duchovenské činnosti na dobu deseti let. Tito lidé se obětovali pro příští generace, tedy i pro nás. Budme na ně hrdí, připomínejme je, abychom nezapomněli.

Já zde stojím a mluvím jako věřící člověk, jako farářka. Poselství Bible je nadčasové a hovoří k nám aktuálně i dnes.

„Miluj Hospodina, Boha svého, z celého svého srdce, celou svou duší, celou svou silou a celou svou myslí a miluj svého bližního jako sám sebe“ (L 10,27).

„Jak byste chtěli, aby lidé jednali s vámi, tak vy ve všem jednejte s nimi“ (Mt 7,12).